

Predikan i Kyrkhults kyrka 2011 av Tobias Bäckström

3 söndagen i påsktiden.

"Den gode herden"

Jer 23:3-8

1 Petr 5:1-4

Joh 10:22-30

Varför är inte fler övertygade om vem Gud är? Varför är han inte lite mer pedagogisk, så att han visar sig tydligare? Så länge det finns en enda människa som inte tror så beror väl det på att Gud inte varit en tilläckligt bra pedagog?

Det är lite med den inställningen som en grupp människor nu dyker på Jesus. De omringade honom med frågan: "Är du Messias?" Man märker hur de tänker: den här gången ska han inte komma undan, nu ska vi inte ge oss förrän vi har ett svar.

Det var ju en enkel ja och nej-fråga, men ett sådant svar får de ändå inte. Jesus fortsätter att slingra sig som den halaste politiker. Han pratar om hans gärningar som vittnar om honom och hans får som lyssnar och följer honom. Kunde han inte bara ha sagt rakt ut: Ja, jag är Messias. Varför undviker han ett direkt svar?

Lika gäckande har säkert många upplevt det som sökt ett klart besked om vem Gud är? Hur länge ska jag vara i ovisshet, som judarna sa till Jesus. Det är sällan som svaren på livets frågor kommer till oss klart och tydligt. Men Gud vill att vi ska söka honom, att vi ska ställa frågor och tänka själva. Därför får vi inte alla svaren skrivna på näsan för oss.

Och samtidigt så beror mycket på varför och hur vi ställer frågor, och om vilka svar vi vill ha. När den här gruppen judar ställer Jesus mot väggen och avkräver ett svar så har de egentligen sin uppfattning klar. Det är inte fråga om någon ärlig fråga där de vill veta om de ska tro på honom eller inte. Att Jesus var en bedragare hade de bestämt sig för, nu gällde det bara att avslöja honom, att få något att anklaga honom för. För som Jesus sa till dem: "Gärningarna som jag gör i min Faders namn vittnar om mig." Jesus sa inte direkt: "jag är Messias". Men många gånger är det bättre att låta handling tala för sig. Och allt det Jesus gjort, inklusive hans under borde inte lämna någon i tvivel.

Det kan finnas olika typer av sökare. De som verkligen vill ha svar, som vill veta hur det ligger till. Och de som har gjort sökandet till sin livsstil, som egentligen inte är ute efter att komma fram till något. De här skillnaderna kommer tydligt fram när man tänker på Jesu samtal med Nikodemus och jämför det med hur den här gruppen ställer Jesus mot väggen. Där håller Jesus långa utläggningar och ger Nikodemus alla de svar som han behöver. Och Nikodemus hade också en helt annan avsikt: han ville verkligen veta vem Jesus var.

Kanske är det denna skillnad som går igen när Jesus börjar tala om sina får. "Ni tror inte, säger han till sina antagonister, eftersom ni inte hör till mina får. Mina får lyssnar till min röst." Lyssnar man efter Jesus så hör man till honom, även innan man själv har definierat sig i de termerna.

Liksom fåren lyssnar till herdens röst, så lyssnar den kristne till Kristi röst. Det finns ju många som försöker göra sina röster hörda i samhället. Alla vill de att vi ska lyssna, alla anser de att

de har ett viktigt budskap. Men den människan har förstått att Jesu röst är den viktigaste av alla. Han lyssnar till den rösten i bibeln, i evangelierna. Han lyssnar till rösten i kyrkan och i sitt samvete.

”Jag känner mina får” säger Jesus. Gud känner oss alla långt innan vi kommit på tanken att söka honom. Han känner oss bättre än vad vi själva gör. Han är mer angelägen om vårt bästa än vad vi själva är.

Men det handlar inte bara om att lyssna, utan också att följa. Fåren lyssnar och följer. Det är vad som ankommer på oss. Vi är inte tvingade att ingå i hans hjord som är Kyrkan. Det finns två möjliga sätt att hålla sig utanför: att inte lyssna och inte följa. Det finns ingen automatik att tillhöra Jesus.

Men för dem som vill tillhöra honom får det eviga livet som gåva. Han inte bara ger sitt liv *för* oss utan *till* oss. Jesus säger i dagens evangelium: ”Jag ger dem evigt liv”. Och det eviga livet är inte något som vi får i en framtid någon gång, efter vår död eller vid Jesus återkomst. Det eviga livet har jag redan här och nu om jag lever i en relation med herden, lever i hans efterföljd. Det är inget som kan tas ifrån oss: ”ingen skall rycka dem ur min hand” som Jesus säger.

Jesus är den gode herden som ger sitt liv för fåren. Vi ska snart gå fram och ta emot Jesus själv i bröd och vin. Så mycket utlämnar han sig för oss att han ger sig själv, sitt liv till oss. Herdens viktigaste uppgift var ju att leda fåren till betesmarker med friskt grönt gräs. Den betesmarken finns här framme vid altarrunden. Och Jesus går alltså ett steg längre än vad den vanlige herden gjorde. Han skulle leda fåren till föda. Jesus gör sig själv till föda av oss. Vi lever av honom, tar emot hans liv och får så evigt liv.

Herre, tack för att du är den gode herden Hjälp oss att lyssna till efter din röst och ge oss mod att följa dig. Amen